

Република Србија
УПРАВНИ СУД
19 У. 5143/11
01.02.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Жељка Шкорића и Павела Јонаша, чланова већа, са судским саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., кога заступа пуномоћник Мирослав В. Васић, адвокат из Београда, Трска бр. 5/3, против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Кабинета министра 01 број: 118-1-22/11 од 04.04.2011. године, у предмету радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 01.02.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем, А.А. полицијском службенику Министарства унутрашњих послова, Полицијске управе за град Београд, Управе саобраћајне полиције, Одељења за инспекцијско-техничке послове, на радном месту испитивач прописа, овде тужиоцу, престао је радни однос, са 08.04.2011. године, због бедбедносних сметњи.

У тужби поднетој Управном суду дана 06.05.2011. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, истичући да се оспорено решење доноси на основу члана 111. Закона о полицији, а која одредба представља флагрантну повреду основних људских права и слобода загарантованих Уставом. Ово јер из члана 168. став 1. и члана 111. Закона о полицији произлази да се грађанин ове земље оглашава кривим и избацује из службе када постоји само основана сумња да је починио кривично дело, за које се гони по службеној дужности. Сматра да одредбе члана 168. Закона о полицији противрече осталом тексту

Закона о полицији, а посебно одредбама члана 111. истог Закона, којима је прописано да се утврђивање безбедносних сметњи за извршавање задатака у Полицији, може вршити прикупљањем података, уз писмену сагласност лица, које жели да заснује радни однос у Министарству унутрашњих послова. Сматра да, уколико Управни суд не дели мишљење тужиоца, то ово питање треба да реши Уставни суд, на основу иницијативе за оцену уставности наведене одредбе Закона о полицији. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење, као и да обавезе тужени орган да врати тужиоца на послове које је обављао до доношења оспореног решења.

У одговору на тужбу тужени орган је, понављајући разлоге из образложења оспореног решења, остао у свему при датим разлозима и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета нашао:

Тужба је неоснована.

По оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је, на основу члана 168. став 2. Закона о полицији („Службени гласник РС“, број 101/05 и 63/09), одлучио о престанку радног односа тужиоцу, са 08.04.2011. године, а због безбедносних сметњи. За своју одлуку тужени орган је дао разлоге које, као правилне, прихвата и овај суд, јер су утемељени на несумњиво утврђеном чињеничном стању, према списима предмета и одговарајућим одредбама прописа, на које се тужени орган и позвао. Суд је ценио наводе тужбе, којима се оспорава примена одредби члана 111. Закона о полицији, када је у питању престанак радног односа, због безбедносних сметњи, за које је нашао да су неосновани, јер је одредбом члана 168. став 1. Закона о полицији прописано да полицијском службенику, односно другом запосленом радни однос престаје и ако током његовог рада у Министарству настану безбедносне сметње из члана 111. овог Закона, због којих са њим радни однос не би ни био заснован да су у време заснивања постојале. При томе, према одредби члана 110. став 3. Закона о полицији, у радни однос за обављање послова у Министарству не може се примити лице које је осуђивано због кривичног дела за које се гони по службеној дужности и

против кога се води кривични поступак за такво кривично дело или које је осуђивано на безусловну казну затвора у трајању дужем од три месеца, или коме је служба у државном органу или правном лицу са јавним овлашћењима престала због тешке повреде службене дужности правноснажном одлуком надлежног органа. Будући да је на основу оптужнице Вишег јавног тужилаштва у Београду КТ.бр. 650/10 од 09.09.2010. године, која је ступила на снагу 06.10.2010. године, против тужиоца покренут кривични поступак за кривично дело, за које се гони по службеној дужности, то су испуњени услови за примену цитираних одредби Закона о полицији, које су основ за престанак радног односа, због безбедносних сметњи.

Суд је ценио све наводе тужбе за које је, са изнетих разлога, нашао да су неосновани и без утицаја на оцену законитости оспореног решења. Позивање тужиоца на потребу иницирања оцене уставности одредбе члана 111. Закона о полицији је без утицаја на одлуку суда, по његовој тужби за оцену законитости решења о престанку радног односа, с тим што тужилац пред Уставним судом Републике Србије, посебним актом може иницирати оцену уставности наведене одредбе Закона о полицији. Одлучујући о предлогу тужиоца да суд реши ову управну ствар мериторно, Управни суд налази да исти није основан. Ово стога што је оспорено решење правилно и на закону засновано, те нису испуњени услови за његов поништај, па тиме ни за могућност да овај суд, у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда, да управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није случај.

Налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу члана 40. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 01.02.2013. године, 19 У. 5143/11

Записничар
Весна Карановић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Џакула, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РР/ТП